

bejdsudvalg, der kom til at bestå af 16 medlemmer, deriblandt USA, Storbritannien, Frankrig, Belgien, Holland og Danmark. Af repræsentanterne for de 10 underudviklede lande tog navnlig Ægyptens, Indiens, Jugoslaviens og Iraks delegerede aktivt del i arbejdet.

Efter langvarige forhandlinger lykkedes det arbejdsudvalget at nå til enighed om et resolutionsforslag, for hvilket såvel USA som Storbritanniens repræsentanter var villige til at stemme sammen med de øvrige i underudvalget repræsenterede lande.

Den 7. december 1953 kom forslagene til behandling på plenarforsamlingen, og det førnævnte amerikanske forslag, som mere havde fremtiden for øje, blev vedtaget med 44 stemmer, deriblandt de nordiske lande, medens 6 stemte passivt. På samme møde i plenarforsamlingen vedtog man fællesresolutionen, hvorefter medlemslandene anmodedes, om at fremsende deres kommentarer til de af det særlige udvalg af sagkyndige i januar 1953 udarbejdede forslag om oprettelse af en international finansieringsfond, herunder hvorvidt medlemsregeringerne måtte se sig i stand til at yde moralsk og materiel støtte til fondens oprettelse. Fællesresolutionen pålagde endvidere formanden for ECOSOC, den belgiske senator Raymond Scheyven, at gennemgå medlemslandenes besvarelser med henblik på en rapport til 9. plenarforsamling i efteråret 1954. Senator Scheyven bemyndigedes til om fornødent at træde i personlig forbindelse med medlemslandenes regeringer i sagen.

Ved afstemningen om fællesforslaget nåede dette at få 46 stemmer, herunder de nordiske lande; ingen stemte imod, medens 5 lande stemte passivt.

3. Teknisk bistand til den økonomiske udvikling af underudviklede lande.

(Dagsordenens punkt 27).

På den 8. plenarforsamling herskede der almindelig tilfredshed med de resultater, der var opnået med hensyn til det udvidede program for teknisk bistand, som blev iværksat i 1950.

Fra midten af 1950 og indtil udgangen af 1953 er der gennem frivillige bidrag fra mere end 60 lande indgået et beløb i del-

tagerlandenes egen valuta svarende til ca. 60 mill. dollars. Størstedelen af dette beløb er blevet anvendt dels til udsendelse af teknikere og eksperter, dels til afholdelse af kurser og seminarer, medens en mindre del er blevet benyttet til indkøb af materiale til undervisnings- og demonstrationsbrug. Danmarks bidrag hertil i 1953 androg 3 mill. kr. Danmark var herved den sjette største bidragyder og målt i forhold til indbyggertal den største bidragyder.

Den 23. oktober 1953 vedtog plenarforsamlingen enstemmigt det for 1954 opstillede program, og der blev udtalt ønske om, at dette kunne gennemføres ved hjælp af en betydelig finansiel indsats fra de bidragydende regeringers side. Det blev besluttet, at der skulle iværksættes en nærmere undersøgelse af de administrative metoder og administrationsudgifterne i forbindelse med programmets gennemførelse.

I tilslutning til plenarforsamlingen blev der i november 1953 afholdt en særlig konference angående De Forenede Nationers udvidede program for teknisk bistand. Konferencen, hvori også deltog stater, der ikke er medlemmer af De Forenede Nationer, resulterede i, at ialt 62 stater gav løfte om bidrag til programmets gennemførelse i 1954 for et samlet beløb af godt 24 mill. dollars, hvilket er mere end for noget tidligere år. På den særlige konference valgtes Danmarks repræsentant i 2. udvalg, fru Nonny Wright, til viceformand.

4. Genopbygningshjælpen til Korea.

(Dagsordenens punkt 18).

Under forhandlingerne i 2. udvalg viste det sig, at UNKRA (De Forenede Nationers genopbygningsorganisation for Korea) ikke var i besiddelse af de nødvendige midler til at udføre det program, som oprindeligt var planlagt for finansåret 1953—54. I en af Argentina, Canada, Frankrig, Philipinerne, Storbritannien og USA fremsat resolution anmodede man derfor alle regeringer om hurtigst muligt at tage spørgsmålet om en indbetaling af de lovede bidrag op til overvejelse samt opfordre en række organisationer til på alle måder at stille fornøden hjælp til UNKRAs rådighed (jfr.